

Předběžné otázky

Mají být ustanovení čl. 34 odst. 1 písm. a) a b) ve spojení s ustanoveními čl. 53 odst. 1 a 3 a čl. 60 odst. 2 prvním pododstavcem písm. b) a c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ⁽¹⁾ ze dne 15. května 2014 vykládána v tom smyslu, že případnou pohledávku nebo právo, které by vyplývaly z rozsudku proti nástupnickému subjektu společnosti Banco Popular, v důsledku neplatnosti nabytí kapitálového nástroje (přednostních akcií), který byl směněn za akcie před přijetím opatření k řešení krize Banco Popular (7. června 2017), lze považovat za závazek, na který se vztahuje ustanovení o odpisu podle čl. 53 odst. 3 směrnice 2014/59, jako na povinnost nebo pohledávku, „jež neexistovaly“, takže by byl považován za uhrazený a nebyl by vymahatelný vůči Banco Santander jako nástupnickému subjektu společnosti Banco Popular, pokud by nárok, z níž by tato povinnost vyplývala, byl uplatněn po skončení postupu řešení krize banky?

Nebo mají být naopak tato ustanovení vykládána v tom smyslu, že uvedená pohledávka nebo právo by představovaly povinnost, jež „existovala“ (čl. 53 odst. 3 směrnice) nebo „již vzniklý závazek“ v době řešení krize banky [čl. 60 odst. 2 písm. b)], a jako takové by byly vyloučeny z účinků uhrazení nebo zrušení těchto povinností nebo pohledávek, i kdyby byly akcie odepsány a zrušeny, a byly by tudíž vymahatelné vůči Banco Santander jako nástupnickému subjektu společnosti Banco Popular, i kdyby nárok, z něhož by taková povinnost náhrady škody vyplývala, byl uplatněn po skončení postupu řešení krize banky?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2014, L 173, s. 190).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 23. prosince 2022 – FSC v. Banco Santander SA

(Věc C-794/22, Banco Santander)

(2023/C 173/18)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: FSC

Odpůrkyně: Banco Santander SA

Předběžná otázka

Mají být ustanovení čl. 34 odst. 1 písm. a) a b) ve spojení s ustanoveními čl. 53 odst. 1 a 3 a čl. 60 odst. 2 prvním pododstavcem písm. b) a c) směrnice 2014/59/EU ⁽¹⁾ vykládána v tom smyslu, že případnou pohledávku nebo právo, které by vyplývaly z povinnosti nahradit škodu uložené nástupnickému subjektu společnosti Banco Popular v důsledku žaloby na náhradu škody vycházející z uvádění na trh finančního nástroje (podřízených dluhopisů povinně směnitelných za akcie téže banky), nezahrnutého mezi nástroje vedlejšího kapitálu, o nichž hovoří opatření k řešení krize Banco Popular, který byl směněn za akcie banky před přijetím opatření k řešení krize banky (7. června 2017), lze považovat za závazek, na který se vztahuje ustanovení o odpisu nebo zániku podle čl. 53 odst. 3 směrnice 2014/59, jako na povinnost nebo pohledávku, „jež neexistovala“, takže by byl považován za uhrazený a nebyl by vymahatelný vůči Banco Santander jako nástupnickému subjektu společnosti Banco Popular, pokud by nárok, z níž by tato povinnost nahradit škodu vyplývala, byl uplatněn po skončení postupu řešení krize banky?

Nebo mají být naopak tato ustanovení vykládána v tom smyslu, že uvedená pohledávka nebo právo by představovaly povinnost nebo pohledávku, jež „existovala“ – čl. 53 odst. 3 směrnice – nebo „již vzniklý závazek“ v době řešení krize banky – čl. 60 odst. 2 písm. b) -, a jako taková je vyloučena z účinků uhrazení nebo zrušení těchto povinností nebo pohledávek, a byly by tudíž vymahatelné vůči Banco Santander jako nástupnickému subjektu společnosti Banco Popular, i kdyby nárok, z něhož by taková povinnost náhrady škody vyplývala, byl uplatněn po skončení postupu řešení krize banky?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2014, L 173, s. 190).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Okresným soudem Bratislava III (Slovensko) dne 24. ledna 2023 – NFŠ a.s v. Slovenská republika, jednající prostřednictvím Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky

(Věc C-28/23, NFŠ)

(2023/C 173/19)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Okresný soud Bratislava III

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: NFŠ a.s

Žalovaní: Slovenská republika, jednající prostřednictvím Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky

Předběžné otázky

1. Je smlouva o poskytnutí dotace a smlouva o smlouvě budoucí kupní, která byla uzavřena mezi ministerstvem (státem) a soukromoprávním subjektem, který byl vybrán bez veřejné soutěže, „veřejnou zakázkou na stavební práce“ ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. b) směrnice 2004/18 (¹), resp. čl. 2 odst. 6 písm. c) směrnice 2014/24 (²), pokud Evropská komise schválila smlouvu o poskytnutí dotace jako státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, obsahem závazků, které obsahuje smlouva o poskytnutí dotace, je závazek státu poskytnout dotaci a závazek soukromoprávního subjektu postavit budovu v souladu s podmínkami stanovenými ministerstvem a umožnit využívání jedné její části sportovní organizací a obsahem závazků obsažených ve smlouvě o smlouvě budoucí kupní je jednostranná opce soukromoprávního subjektu představující závazek státu postavenou budovu odkoupit, přičemž tyto smlouvy tvoří časově a věcně související rámec vzájemných závazků ministerstva a soukromoprávního subjektu?
2. Brání čl. 1 odst. 2 písm. b) směrnice 2004/18, resp. čl. 2 odst. 6 písm. c) směrnice 2014/24 vnitrostátní právní úpravě členského státu, podle které je absolutně (t. j. od počátku/*ex tunc*) neplatný právní úkon, který svým obsahem nebo účelem odporuje zákonu anebo jej obchází anebo se přičí dobrým mravům, pokud toto porušení zákona spočívá v závažném porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek?
3. Brání čl. 2d odst. 1 písm. a) a čl. 2d odst. 2 směrnice 89/665 (³) vnitrostátní právní úpravě členského státu, podle které je absolutně (t. j. od počátku/*ex tunc*) neplatný právní úkon, který svým obsahem nebo účelem odporuje zákonu anebo jej obchází anebo se přičí dobrým mravům, pokud toto porušení spočívá v závažném porušení (obcházení) pravidel pro zadávání veřejných zakázek, jak je tomu ve věci v původním řízení?